

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce nezl. **D. P. H.**, st. příslušnost Vietnamská socialistická republika, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, ve věci žaloby proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou došlou soudu dne 9. 9. 2016 se žalobce domáhal, aby soud závázal žalovaného vydat rozhodnutí ve věci správního řízení o žádosti o dlouhodobý pobyt žalobce.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že dne 12. 10. 2016 vydala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců jako nadřízený správní orgán opatření proti nečinnosti, v němž žalovanému přikázala, aby vydal rozhodnutí ve věci žádosti žalobce ve lhůtě 270 dnů ode dne doručení tohoto opatření.

K dotazu soudu žalovaný sdělil, že dne 19. 12. 2016 bylo vydáno rozhodnutí, kterým byla žádost o povolení k dlouhodobému pobytu zamítnuta a proti tomuto rozhodnutí bylo žalobcem podáno odvolání.

Podle ust. § 79 odst. 1 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Podle ust. § 169 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), pokud nelze rozhodnutí o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 270 dnů ode dne podání žádosti.

Shodným tvrzením účastníků řízení má krajský soud za prokázané, že žalobce podal žádost o dlouhodobý pobyt na území ČR dne 19. 10. 2015. Jelikož o jeho žádosti nebylo rozhodnuto ve lhůtě 270 dnů od podání, podal žalobce dne 9. 8. 2016 žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ve smyslu ust. § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění.

Dne 9. 9. 2016 pak podal žalobce žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ve svém rozhodnutí ze dne 25. 5. 2016, č. j. 5 As 9/2015-59 mj. vyslovil, že *.....ten, kdo před podáním žaloby (v případě řízení vedeného podle správního řádu) podal žádost po uplatnění opatření proti nečinnosti a zároveň jeho žádosti nebylo vyhověno (tj. nadřízený správní orgán vydal usnesení o nevyhovění žádosti podle § 80 odst. 6 věty druhé správního řádu, popř. ve 30denní lhůtě o žádosti nerozhodl, vyčerpá tento prostředek bezvýsledně.*“ Na základě uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že v posuzované věci žalobce splnil podmínku bezvýsledného čerpání opravných prostředků, neboť nadřízený správní orgán o jeho žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti nerozhodl ve 30denní lhůtě od jejího podání.

Komise pro rozhodování ve věcech pobytů cizinců vydala dne 12. 10. 2016 opatření proti nečinnosti. Přijme-li nadřízený správní orgán opatření proti nečinnosti, je tím presumován fakt, že správní orgán byl nečinný. Správní soud již není oprávněn tento závěr přehodnocovat (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41).

Po vydání shora označeného opatření nadřízeného orgánu proti nečinnosti vydal žalovaný dne 19. 12. 2016 rozhodnutí, jímž žádost žalobce zamítl.

Podle ust. § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Na základě uvedeného ustanovení s. ř. s. soud zkoumá, a to k okamžiku jeho rozhodnutí, zda je dána, resp. zda trvá nečinnost správního orgánu ve smyslu ust. § 79 odst. 1 s. ř. s. Otázka nečinnosti je zde otázkou meritorního posouzení důvodnosti žaloby. Soud je povinen zjistit, zda

správní orgán po podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nevydal rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Nečinnost správního orgánu totiž musí být dána jak k okamžiku podání žaloby, tak i ke dni rozhodnutí soudu (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 15. 3. 2010, č. j. 8 Ans 1/2009-72 publikovaný ve Sb. NSS pod č. 2258/2011). Jestliže ke dni rozhodnutí soudu ve věci samé již žalovaný správní orgán rozhodl, žaloba na ochranu proti nečinnosti není důvodná.

Na základě shora uvedené argumentace krajský soud žalobu v souladu s ust. § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalovanému, který měl ve věci úspěch, nevznikly v souvislosti s tímto řízením podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 4. května 2017

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu